

IZVJEŠTAJ S PRAĆENJA RASPRAVE U KAZNENOM POSTUPKU PROTIV OPT. M. MARIĆA I DR.

28. studenog, 2017. godine – nastavak dokaznog postupak

Suđenje prati i izvještava: Antonela Franković, Inicijativa mladih za ljudska prava (Zagreb).

Predsjednik vijeća konstatirao je da su se od četiri pozvana svjedoka, odazvala dvojica i to Senad Šetka i Aziz Selimović, obojica svjedoci optužbe. Iako su pozivi uredno poslani svoj četvorici, pozivu za svjedočenjem nisu se odazvali Alija Šuta i Fadil Razić. Svjedoci nisu opravdali nedolazak.

Svjedok Senad Šetka

Prije neposrednog saslušanja svjedok je propisno upozoren u smislu odgovarajućih odredbi Zakona o kaznenom postupku.

Svjedok je ostao kod iskaza danog 09. prosinca 2014.

Sažetak iskaza danog 09.12.2014. koji je pročitao na raspravi:

Svjedok je odveden u logor Gabela kao pripadnik HVO-a, prethodno je bio prisiljen nositi ljljane na odori kao oznaku. Po dolasku u logor svi privedeni su bili popisani. Svjedok je prepoznao Marinka Marića i Adruna Nikolu, dozapovjednika logora. Obojica su nosila iste odore. Marinko Marić ih je ispitivao gdje im je oružje i gdje su se dosad skrivali, te ih je pri tom tukao. Sjeća se da je bio zatočen u hangaru broj 3, gdje je bilo oko 450 ljudi. Obzirom na dimenzije hangara ljudi su stajali jedni po drugima, te često padali u nesvijest od vrućine. Među zatočenima je bilo djece i ljudi u poodmakloj životnoj dobi. Vojnici su ih rijetko hranili i pojili, te su ih zastrašivali pucanjem iznad glava. Prema izjavi svjedoka, Selimu iz Stoca su palili papir na prsima. Andrun Nikola je naređivao koga će izvesti iz hangara. Jednom prilikom je i svjedok bio odveden iz hangara u Neum, gdje ga je prepoznao prijatelj i spasio od daljnjeg maltretiranja. Nikica Pehar je tukao Mirsada kojeg su kasnije odveli u samicu. Svjedok je identificirao njegovo mrtvo tijelo prema džemperu i tenisicama koje mu je dao prije nego je odveden. Mirsad je ubijen u dobi od 27 godina. Čolaković Andrija ubijen je ispred hangara. Svjedok smatra kako je Boko Previšić bio samo paravan, a da je stvarnu vlast u logoru imao Andrun Nikola. Svjedok to pojašnjava tvrdnjom kako su se strašne stvari u logoru događale svaki put kada bi došao Andrun Nikola.

Na pitanje branitelja I. opt. gdje je davao iskaz koji je pročitao, svjedok je odgovorio da je to bilo u zgradi SIPA-e u Mostaru. Nakon toga branitelj je skrenuo pažnju sucu da na papiru piše da je izjava uzeta u Stocu. Svjedok je tvrdio da je više puta davao iskaz, ali na inzistiranje suca, svjedok je potvrdio da je njegov potpis na izjavi i da je prema imenima istražitelja u zapisniku ipak riječ o Mostaru.

Na pitanje branitelja I. opt. da li je ikada davao iskaz ispred nekog suda, svjedok odgovara da je u kaznenom postupku vođenom protiv Nikole Andruna pred Sudom u Sarajevu bio krunski svjedok optužbe.

Svjedok je naveo da u trenutku uhićenja nije bio pripadnik 4. bojne HVO-a.

Obrana u cijelosti prigovara iskazu svjedoka.

Svjedok Aziz Selimović

Prije davanja iskaza svjedok je propisno upozoren u smislu odgovarajućih odredbi Zakona o kaznenom postupku.

"Uhićen sam početkom kolovoza u Počitelju kao civil, vojnu odoru sakrio sam u šumi. U Počitelj sam se vratio po ženu i dvije kćeri, jer sam se bojao da su zatočene u logoru. Dotad sam kao pripadnik Armije BiH borbeno djelovao protiv vojske HVO-a, na Bulevaru, u Mostaru", objasnio je svjedok.

Bio je zatočen u hangaru odakle je jednom prilikom izveden na ispitivanje sa logorašem po imenu Ovčina. Njih dvojica su pozvani da dođu u kancelariju, gdje su inače bili ispitivani zatočenicima te im je naređeno da iznesu Envera/Emira Šabanovića koji nije davao znakove života. U prostoriji je bilo krvi po svim zidovima i po stropu. Svjedok nadalje tvrdi kako se sjeća Rodina zbog njegove snažnije tjelesne građe, a da Marinka Marića nije znao, ali da je kasnije kada su mu logoraši pričali o njemu, shvatio da poznaje njegove stričeve, odnosno da je Marić prije rata radio kao konobar. Dvojica optuženika nisu ga mlatretili te on u ovom slučaju nije žrtva, već samo svjedok.

Ne zna što se kasnije dogodilo s Enverom/Emirom Šabanovićem.

Vrativši se u hangar zatvorenici je prepričao što se dogodilo. Zatvorenici su tada spominjali da su Marinko Marić, Rodin i Mate Brajković istražitelji i da su oni mogli ubiti Envera/Emira Šabanovića.

Na upit predsjednika vijeća da li ih može prepoznati, svjedok se okrenuo te izjavio da Rodina poznaje po snažnijoj konstituciji dok za drugog optuženika pretpostavlja da je riječ o Marinku Mariću, ali zbog protoka vremena ne bi ga mogao prepoznati.

Obrana je stavila primjedbu na iskaz svjedoka.

Tijekom ročišta pročitano je iskaz Mirsada Pejaka dan na okolnost proživljene torture tijekom zatočenja u Dretelju.

Vijeće je odbilo zapisnike o ispitivanju svjedoka sačinjenih u kaznenom postupku koji se vodi pred sudom u BiH uvrstiti u dokazni materijal.

Zapažanje monitora:

Ročište je započelo u 9:16, 16 minuta kasnije od zakazanog. Svjedoci su došli u pratnji djeltanka Odjela za podršku žrtvama i svjedocima.

Svjedok oštećenik nije upućen u mogućnost podnošenja prijedloga za ostvarivanje imovinskopravnoga zahtjeva tijekom kaznenoga postupka.

Svjedoci su upućeni u način ostvarivanja prava na naknadu troškova prijevoza.

U jednom je trenutku tijekom neposrednog ispitivanja svjedoka, predsjedavajući odvjetnicima objašnjavao kako će pojedinu situaciju bolje rastumačiti jer raspravi u svojstvu javnosti nazoče studenti i "drugi", čime se daje zaključiti da bi u odsutnosti promatrača suđenja situacija ostala nejasna svjedoku.